

§ 1. W celu wykonywania ogólnego kierownictwa oraz nadzoru w dziale ubezpieczenia na wypadek choroby ustanawia się Główny Urząd Ubezpieczeń z siedzibą w Warszawie tymczasowo przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej.

§ 2. Do zakresu działania Głównego Urzędu Ubezpieczeń należy w szczególności:

1) rozstrzyganie w ostatniej instancji zażaleń na decyzje Okręgowych Urzędów Ubezpieczeń;

2) organizowanie Okręgowych Urzędów Ubezpieczeń;

3) nadzór nad Okręgowymi Urzędami Ubezpieczeń oraz nadzór w ostatniej instancji nad Kasami Chorych podległymi tym urzędom;

4) organizacja Kas Chorych oraz Związków Kas Chorych jakoteż mianowanie komisarzy lub instruktorów, wzgl. tymczasowych władz dla organizowania tych instytucji, jak również pociąganie na mocy art. 100 lit. b) ustawy z dnia 19 maja 1920 r. władz samorządowych do współdziałania przy tej organizacji;

5) kierownictwo i nadzór nad Związkami Kas Chorych;

6) wydawanie dla Kas Chorych oraz ich Związków ogólnych przepisów o prowadzeniu biurowości, księgowości, statystyki, lokowania funduszy, składania sprawozdań z działalności i zamknięć rachunkowych, układanie planów organizacji lecznictwa dla instytucji ubezpieczenia na wypadek choroby, ustalanie wzorów formularzy dla zgłoszeń obowiązkowych, przewidzianych w ustawie z dnia 19 maja 1920 r.;

7) wydawanie instrukcji, regulaminów i t. p. dla Okręgowych Urzędów Ubezpieczeń.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

620.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Skarbu

z dnia 10 lipca 1924 r.

w sprawie przedłużenia terminu zgłaszania przez pracodawców w Państwowych Urzędach Pośrednictwa Pracy wolnych miejsc dla inwalidów wojennych ciężko poszkodowanych.

Na mocy art. 55 i 58 ustawy z dnia 18 marca 1921 r. o zaopatrzeniu inwalidów wojennych i ich rodzin, oraz o zaopatrzeniu rodzin po poległych i zmarłych, których śmierć znajduje się w związku przyczynowym ze służbą wojskową (Dz. U. R. P. № 32 poz. 195) zarządza się co następuje:

§ 1. W § 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej i Ministra b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Skarbu z dnia 15 listopada 1921 r. o obowiązku zatrudniania ciężko poszkodowanych inwalidów wojennych (Dz. U. R. P. № 94 poz. 699)

zamiast słów: „w ciągu 24 godzin”—wstawia się wyrazy „w ciągu 3 dni”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Spraw Wojskowych: *Sikorski*

621.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 18 lipca 1924 r.

w sprawie przedłużenia czasu pracy w hutach w Górnośląskiej części województwa Śląskiego.

Na mocy § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 58, poz. 587) w sprawie zmiany względnie uzupełnienia niektórych postanowień niemieckich rozporządzeń, dotyczących demobilizacji gospodarczej w Górnośląskiej części województwa Śląskiego oraz działu II rozporządzenia uzupełniającego z dnia 17 grudnia 1918 r. (Dz. U. Rzeszy, str. 1436) do rozporządzenia w sprawie normowania czasu pracy robotników z dnia 23 listopada 1918 r. (Dz. U. Rzeszy, str. 1334) zarządza się co następuje:

§ 1. Celem zapobieżenia bezrobociu w okresie trudnego położenia gospodarczego w Górnośląskiej części województwa Śląskiego, zezwalam na przedłużenie czasu pracy robotników w hutach najwyżej do 10 godzin na dobę pod warunkiem, żeby czas pracy poszczególnych kategorii robotników nie przekraczał ich czasu pracy z pierwszej połowy 1914 r.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierzam Komisarzowi Demobilizacyjnemu w Katowicach.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje w ciągu trzech miesięcy, o ile w drodze osobnego rozporządzenia nie zostanie wcześniej uchylone.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

622.

Rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 10 lipca 1924 r.

w sprawie zaprowadzenia wzajemnej wymiany przekazów pocztowych między Polską a Kanadą.

Na mocy art. 17 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. № 58, poz. 584) zarządza się co następuje: